

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315219420
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2315219420.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený splnomocnenkyňou: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava IČO: 36 853 186, proti žalovanému: MANBECK CORP, IČO: 162507, so sídlom Suite Olivier Maradan Building Olivier Maradan 2, Victoria, Mahe, Seychelles, Spojené kráľovstvo, zastúpený advokátom: JUDr. Vladimír Haládik, Galanta, Clementisove sady 1616, o odporovateľnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 24C/168/2015-453 zo dňa 3. augusta 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že kúpna zmluva medzi predávajúcimi: T. X., nar. XX.X.XXXX a Z. X. nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom T. a kupujúcim MANBECK CORP, so sídlom Suite 2, C. T. X. C. T. U., P., T., U., S. No. XXXXXX, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území T., obec T., okres Galanta, zapísané na LV č. XXX vedeného Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, a to: Pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/1, druh pozemku - záhrada vo výmere 751m², Pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/3, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 302m², Pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/4, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 38m², Pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/5, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 73m², Stavba so súpisným č. XXX - rodinný dom na pozemku registra C KN s parcelným číslom 3186/3, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, Stavba so súpisným č. XXX - garáž na pozemku registra C KN s parcelným číslom 3186/4, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, Stavba bez súpisného čísla - bazén na pozemku registra C KN s parcelným číslom 3186/5, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, na základe ktorej bol v prospech kupujúceho povolený vklad vlastníckeho práva rozhodnutím Okresného úradu Galanta, odbor katastrálny pod č. V 2868/2015 je voči žalobcovi právne neúčinná. Výrokom II. súd žalobcovi priznal právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 42a ods. 1, 2, 3, § 116, § 117, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vecne konštatoval, že „v konaní nebolo sporné, že Z. X. a T. X. boli konateľmi a spoločníkmi hlavného dlžníka spoločnosti DREAM TRANS, s.r.o. a že v zmysle § 303 ObZ vyhlásili právnenému predchodcovi žalobcu, že ho uspokoja, ak hlavný dlžník voči nemu nesplatí svoj splatný

záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. 211 537 v znení neskorších dodatkov a zmluvy o úvere č. 421 021 9201 zo dňa 31.3.2009 v znení neskorších dodatkov, pričom toto ručenie zabezpečuje aj pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 16.6.2015, ktorá nahradila všetky pôvodné záväzky zo zmluvy o úvere č. 421 021 9201 zo dňa 31.3.2009 v znení neskorších dodatkov. Rovnako tak nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu mal právo požadovať od ručiteľov splnenie splatného záväzku potom, ako ho nesplatil úverový dlžník aj bez predchádzajúcej písomnej výzvy mu adresovanej. Teda na vznik povinnosti ručiteľov zaplatiť splatný záväzok z dotknutých úverových zmlúv stačilo len, ak si úverový dlžník nesplnil povinnosť zaplatiť splatnú pohľadávku, teda aplikácia dispozitívneho ustanovenia § 306 ods. 1 ObZ bola vylúčená.

Medzi stranami nebolo sporné, že veriteľ za podmienok uvedených v § 42a OZ je oprávnený odporovať nie len právnym úkonom, ktoré urobil dlžník, ale i právnym úkonom ručiteľa a ďalších osôb, ktoré sú z dôvodu akcesorickej a subsidiárnej povinnosti zákonom zaviazané uspokojiť pohľadávku veriteľa (porovnaj rozsudok KS BB sp. zn. 14Co/300/2011 (č.l. 295), ale aj rozhodnutie NS ČR sp. zn. 31Cdo/870/99, R 52/2000).

Súd mal v konaní bez pochyb preukázané, že medzi ručiteľmi ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim bola uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bol záväzok ručiteľov previesť vlastnícke právo na žalovaného k nehnuteľnostiam bližšie tam špecifikovaným a záväzok žalovaného zaplatiť ručiteľom kúpnu cenu 160 000 EUR. Na základe dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalovaný zaplatí kúpnu cenu v 5 splátkach v sume 32 000 EUR splatných nasledovne do 31.12.2015, do 31.12.2016, do 31.12.2017, do 31.12.2018, do 31.12.2019. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 26.6.2015.

Pre úspešnú odporovateľnosť sa vyžaduje, aby pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná, pričom v zmysle ustálenej súdnej praxe stačí, ak táto je vymáhateľná v čase rozhodovania súdu o odporovateľnosti právneho úkonu a nie v čase urobenia právneho úkonu, avšak sa vyžaduje, aby v čase uzavretia právneho úkonu táto existovala. V čase podania odporovacej žaloby postačovalo, ak mal žalobca pohľadávku uplatniteľnú na súde, čo žalobca preukázal zmluvami o úvere č. 211 537 zo dňa 31.3.2009 v znení dodatku č. 1 zo dňa 26.11.2009, zmluvou o úvere č. 421 021 9201 zo dňa 31.3.2009 v znení dodatkov 1 až 8 nahradenou zmluvou o financovaní zo dňa 16.6.2015 č. 421 021 9201, za ktoré záväzky prevzali ručenie menované osoby - ručители Z. X. a T. X.. V konaní bolo tiež preukázané, že žalobcove pohľadávky z dotknutých úverových zmlúv boli ku dňu rozhodnutia súdu vymáhateľné. Uvedené žalobca súdu preukázal predložením týchto dôkazov: prihlášok pohľadávok do konkurzu vyhláseného na majetok spoločnosti DREAM TRANS, s.r.o. zo dňa 30.3.2017 č. I. 336 až 342, potvrdenia správcu konkurznej podstaty o zápise týchto pohľadávok do zoznamu pohľadávok zo dňa 4.4.2017 č. I. 343, platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 8.6.2017 sp. zn. 11Up/67/2017 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti (voči Z. X.), upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 27.11.2017 voči povinnému Z. X. (432EX 490/2017), rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 29.1.2019, č. k. 28 Csp/60/2018 voči T. X., upovedomenia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie voči T. X., oznámenia o stave exekučného konania voči povinnému Z. X., rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 5Cb/51/2015 zo dňa 15.3.2017 (žalovaný DREAM POWER s.r.o.).

Z hľadiska posúdenia ukrátenia uspokojenia veriteľovej pohľadávky v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení bolo podstatné zistenie, či žalovaný zaplatil ručiteľom dohodnutú kúpnu cenu, pričom len deklarovanie zaplatenia kúpnej ceny v tomto smere nie je postačujúce a preto bolo povinnosťou žalovaného preukázať, či k zaplateniu kúpnej ceny prišlo. Až do rozhodnutia súdu však žalovaný túto skutočnosť nepreukázal, ba čo viac na poslednom pojednávaní konanom dňa 6.7.2021 právny zástupca žalovaného verbalizoval, že má od klienta informáciu, že k reálnemu zaplateniu kúpnej ceny v splátkach neprišlo a táto bola uhradená zápočtom, dôkaz o tom však nepredložil, nakoľko uviedol, že takým dôkazom nedisponuje. Z uvedeného potom súd dospel k záveru, že v tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno v otázke zaplatenia dohodnutej kúpnej ceny a teda ďalšia kumulatívna podmienka úspešnej odporovateľnosti bola splnená a teda napadnutou kúpnu zmluvou došlo k zmenšeniu majetku ručiteľov, čoho následkom nie sú schopní uspokojiť existujúcu pohľadávku veriteľa.

Pokiaľ ide o preukázanie úmyslu ručiteľov uzatvoriť dotknutú kúpnu zmluvu s cieľom ukrátiť svojho veriteľa a vedomosti nadobúdateľa - žalovaného o tomto úmysle dlžníkov v čase uzatvorenia zmluvy, spravidla je dôkazné bremeno v tomto smere na žalobcovi. Vzhľadom ale na individuálne okolnosti prejednávanej veci - žalovaný je spoločnosťou so sídlom v Seychellskej republike, ktorá má charakter tzv. offshorovej spoločnosti (sídliacej mimo domicil majiteľa) a skutočný majiteľ (akcionár) známy nie je, je na strane žalobcu z objektívnych dôvodov daná existencia informačného deficitu a vysvetľovaciu povinnosť má protistrana. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 05.10.2016 uložil žalovanému povinnosť okrem

iného preukázať majetkovú štruktúru jeho spoločnosti. Žalovaný do spisu súdu založil zápisnicu z prvého zasadnutia predstavenstva spoločnosti žalovaného a ďalšie listiny (ktoré dal súd preložiť, č.l. 227 až 241) ale z týchto listín vlastník spoločnosti t.j. majetková štruktúra známa nie je. Listiny deklarujú len to, že riaditeľom, prezidentom, pokladníkom a tajomníkom je rovnaká osoba, T. L. J.. Ručiteľia boli spoločníkmi dlžníka spoločnosti Dream Trans s.r.o. a v čase, kedy bol konateľom spoločnosti Z. X., dňa 19.6.2015 bol predaný podnik spoločnosti LG Trans Logistic s.r.o. (viď výpis z obchodného registra) za cenu 1.000 eur. Z rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia zo dňa 19.6.2015 vyplýva, že jediný spoločník spoločnosti LK TRANS LOGISTIC s.r.o. Y. U. pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia prijal rozhodnutie, ktorým sa schválil prevod obchodného podielu tohto jediného spoločníka vo výške 100 % na nového spoločníka žalovaného, zastúpeného splnomocnencom Z. X.. Pozornosti súdu tiež neuniklo, že predaj podniku z hlavného dlžníka na spoločnosť LK TRANS LOGISTIC, rozhodnutie jediného spoločníka LK TRANS LOGISTIC pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia, ktorým tento schválil prevod 100 % obchodného podielu tohto jediného spoločníka na žalovaného, ktorého pri tomto úkone zastupoval Z. X. a osvedčenie pravosti podpisov na napadnutej kúpnej zmluve sú datované k rovnakému dňu a to 19.6.2015. Z uvedeného je zrejme prepojenie medzi žalovaným a dlžníkom Z. X. pričom v spojení s faktom, že zaplatenie kúpnej ceny do rozhodnutia súdu nebolo preukázané s dôrazom tiež na časový sled právnych úkonov horeuvedených, celý prevod dotknutých nehnuteľností vykazuje znaky podozrenia v miere potrebnej pre záver o snahe ručiteľov de iure a de facto „ochrániť“ svoj majetok pred žalobcom ako veriteľom. Uvedené podporuje aj fakt, že súd sa pokúšal o výsluch svedkov- ručiteľov, avšak bezúspešne, keďže ich pobyt nie je známy a toho času ide o hľadané osoby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného v trestnej veci pre podozrenia zo spáchania rozsiahlej ekonomickej trestnej činnosti. S ohľadom na uvedené zistenia neobstojí obrana právneho zástupcu žalovaného, že jeho klient nemal vedomosť o úmysle ručiteľov ukrátiť veriteľa - žalobcu napadnutou kúpnu zmluvou. A preto súd dospel k záveru, že bola splnená zákonná požiadavka existencie úmyslu ručiteľov uzavretím kúpnej zmluvy ukrátiť žalobcu a žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy o tomto úmysle ručiteľov vedel, eventuálne vedieť musel.

Vo vzťahu k výsluchom svedkov Z. a T. X. súd uvádza, že na vykonaní tohto dôkazného návrhu už žalobca netrval s poukazom na skutočnosť, že títo sú na neznámom mieste a sú v pátraní. Pričom súd zdôrazňuje, že vykonal maximálne úsilie o zistenie ich pobytu za účelom ich výsluchu.

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP a žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania“.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný zopakoval, že dňa 4.5.2015 uzavrel žalovaný ako kupujúci s T. X. a jej manželom Z. X. ako predávajúcimi kúpnu zmluvu na prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. T., nič mu nebránilo, na príslušnom LV nebola žiadna farchy, ani obmedzenie. O akýchkoľvek problémoch predávajúcich, alebo okolnostiach, ktoré by bránili predávajúcim uzavrieť kúpnu zmluvu a previesť nehnuteľnosti na kupujúceho - žalovaného, nemal žiadnu vedomosť. Táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná a preto neboli splnené predpoklady odporovateľnosti tohto právneho úkonu. Súd pri rozhodovaní vychádzal iba z predpokladov a domnienok, ktoré však neboli jednoznačne preukázané. Spoločnosť žalovaného je zahraničnou právnickou spoločnosťou, legálne založenou podľa právnej úpravy príslušnej podľa jej sídla, pokiaľ jej personálna a majetková štruktúra nie je verejne prístupná nemôže byť na jej ujmu v tomto konaní a vzbudzovať podozrenie, že ide o nelegálne úmysly. Vyjadrenie žalobcu v záverečnej reči, že „táto skutočnosť bola pravdepodobne dôvodom založenia spoločnosti“ je skutočne iba neodôvodnenou domnienkou žalobcu. Ďalej nemôže byť na ujmu žalovaného v tomto konaní, že nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny, ale k zápočtu vzájomných pohľadávok. Započítanie pohľadávok žalovaný nepovažuje za nezaplatenie dohodnutej kúpnej ceny nehnuteľností, nakoľko aj pohľadávka započítaná voči kúpnej cene má nepochybne svoju cenu. Nemôže byť na ujmu žalovaného ani skutočnosť, že sa nepodarilo vypočítať predávajúcich ako ručiteľov, za ktorú okolnosť žalovaný nenesie zodpovednosť. Žalovaný s nimi nie je v žiadnom kontakte a nepozná miesto ich pobytu.

Vzhľadom na uvedené žalobca neuniesol dôkaznú povinnosť, nepreukázal splnenie predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu, preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žaloba sa v celosti zamietá a súd žalovanému priznáva právo na náhradu trov celého doterajšieho konania v rozsahu 100 %.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné, jeho tvrdenia za účelové a v rozpore s doterajším priebehom konania, najmä záväzným pokynom Krajského súdu v Trnave v uznesení zo dňa 28.1.2019 č.k. 23Co/19/2018-321, ktorým bol zrušený prvý zamietavý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 2.10.2017 č.k. 24C/168/2015-281. V súlade s ods. 24 a 28 uznesenia odvolacieho súdu predložil žalobca súdu prvej inštancie nasledujúce dôkazné prostriedky: prihlášky pohľadávok do konkurzu vyhláseného na majetok spoločnosti DREAM TRANS, s.r.o. zo dňa 30.3.2017, potvrdenie správcu konkurznej podstaty o zápise pohľadávok do zoznamu pohľadávok zo dňa 4.4.2017, platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 8.6.2017 sp. zn. 11Up/67/2017 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti (voči Z. X.), upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 27.11.2017 voči povinnému Z. X. (432EX 490/17), rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 29.1.2019 č.k. 28Csp/60/2018-70 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti (voči T. X.), upovedomenie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie voči T. X. zo dňa 12.7.2019. Predložením týchto dôkazných prostriedkov žalobca preukázal existenciu (v tom čase) vykonateľnej pohľadávky, čím si splnil povinnosť, vyplývajúcu mu z uznesenia odvolacieho súdu. K rovnakému záveru však nemožno dospieť vo vzťahu k žalovanému, ktorému bola už v rámci prvého pojednávania vo veci uložená povinnosť predložiť súdu potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny v zmysle spornej kúpnej zmluvy a dôkazný prostriedok, preukazujúci jeho skutočnú majetkovú a personálnu štruktúru. Keďže žalovaný si túto povinnosť nespĺnil, opakovane bol zaviazaný na preukázanie namietaných skutočností na pojednávaní dňa 23.1.2017, 19.6.2017 a po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu opätovne aj na pojednávaní dňa 11.11.2019. Na pojednávaní dňa 6.7.2021 advokát žalovaného, po takmer 6 rokoch prebiehajúceho konania, výslovne uviedol, že „k zaplateniu kúpnej ceny za nehnuteľnosti neprišlo, teda nezrealizovala sa platba v splátkach zo strany žalovaného smerom k ručiteľom“. Zároveň na tomto pojednávaní prekvapivo konštatoval, že kúpna cena mala byť vysporiadaná údajným započítaním pohľadávok žalovaného a ručiteľov Z. X. a T. X.. Svoje vágne tvrdenie bližšie nešpecifikoval a nepredložil žiadny dôkazný prostriedok.

Žalovaný v konaní neuviedol pravdivé tvrdenia, nesubstancoval podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti a nepredložil relevantné dôkazné prostriedky. Nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti malo (logicky) za následok procesný neúspech žalovaného tak ako uviedol súd prvej inštancie ods. 40 napadnutého rozsudku, str. 14 a 15. Súd prvej inštancie opakovane vyzýval žalovaného na predloženie dôkazného prostriedku preukazujúceho jeho skutočnú majetkovú a personálnu štruktúru. Napriek tomu, že nejde o informáciu, ktorú by žalovaný nebol schopný zabezpečiť (práve naopak - je jej jediným držiteľom), účelovo ju odmietol poskytnúť. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil aj túto skutočnosť v neprospech žalovaného (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.4.2017 sp. zn. 3 Cdo 2/20161). Žalobca v konaní riadne preukázal, že disponuje vykonateľnou pohľadávkou voči Z. X. a T. X. a že sporným prevodom došlo k zmenšeniu ich majetku, s cieľom ukrátiť žalobcu. Súd prvej inštancie na základe všetkých skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo (§ 191 ods. 1 CSP) a v súlade s právne záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) dospel k správne mu záveru o splnení všetkých zákonných podmienok odporovateľnosti právneho úkonu. Za rozhodujúce považoval individuálne okolnosti prejednávanej veci, s čím sa náležite a preskúmateľne vysporiadal v napadnutom rozsudku a svoj postup presvedčivo odôvodnil. Súd použil na zistený skutkový stav príslušnú právnu normu, ktorú správne interpretoval a aplikoval. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí preto nie sú svojvoľné, neudržateľné, ani prijaté v zrejmom omyle. Súd vykonal dokazovanie potrebné na meritórne rozhodnutie a vec skutkovo a právne správne posúdil. Z týchto dôvodov sa žalobca domáha, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 387 CSP ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď deň vyhlásenia rozsudku bol

zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie je nárok žalobcu voči žalovanému na určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu voči žalobcovi. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že kúpna zmluva medzi predávajúcimi: T. X., nar. XX.X.XXXX a Z. X. nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom T. a kupujúcim MANBECK CORP, so sídlom Suite 2, Olivier Maradan Building Olivier Maradan Street, Victoria, Mahe, Seychelles, Company No. 162507, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území T., obec T., okres Galanta, zapísané na LV č. XXX vedeného Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, a to: pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/1, druh pozemku - záhrada vo výmere 751m², pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/3, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 302m², pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/4, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 38m², pozemok registra C KN, parcelné č. 3186/5, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 73m², stavba so súpisným č. 829 - rodinný dom na pozemku registra C KN s parcelným číslom 3186/3, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, stavba so súpisným č. 829 - garáž na pozemku registra C KN s parcelným číslom 3186/4, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, stavba bez súpisného čísla - bazén na pozemku registra C KN s parcelným číslom 3186/5, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, na základe ktorej bol v prospech kupujúceho povolený vklad vlastníckeho práva rozhodnutím Okresného úradu Galanta, odbor katastrálny pod č. V 2868/2015 je voči žalobcovi právne neúčinná, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Žalovaný rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil.

8. Predovšetkým sa žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (čím treba rozumieť nutnosť stotožnenia sa s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba žalobe vyhovieť). Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž nevykazovalo žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pre nutnosť vyporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

9. Žalovaný namietal nesprávnosť skutkových zistení, dôvodil najmä tým, že žalovaný o akýchkoľvek problémoch predávajúcich nevedel, súd vychádzal iba z predpokladov a domnienok, žalovanému v uzavretí napadnutej kúpnej zmluvy nebránila žiadna skutočnosť, na príslušnom LV nebola žiadna ťarcha, ani obmedzenie.

10. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

11. V prejednávanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonané dokazovanie vyhodnotil v zmysle zásad upravených v citovanom ustanovení § 191 Civilného sporového poriadku a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o splnení všetkých predpokladov odporovateľnej žaloby spočívajúcich v platnosti odporovateľného úkonu, existencii vymáhateľnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, preukázanie kvalifikovaného zmenšenia majetku dlžníka, preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy, pričom právny úkon bol vykonaný v troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby. Odvolacia námietka žalovaného o nesprávnom zistení skutkového stavu súdom prvej inštancie je tak nenáležitá.

12. Žalovaný tiež namietal, že k zaplateniu kúpnej ceny došlo zápočtom vzájomných pohľadávok. K tomuto odvolací súd uvádza, že žalovaný iba tvrdil existenciu zápočtu pohľadávok (bez akejkoľvek konkretizácie), takéto tvrdenie však bolo nepostačujúce, žalovaný neunesol bremeno tvrdenia, pričom svoje nedostatočné tvrdenia ani nepreukázal. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie neunesenia dôkazného bremena v otázke zaplatenia dohodnutej kúpnej ceny.

13. Žalovaný namieta nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie v tom, že žalobca neunesol dôkaznú povinnosť, pretože nepreukázal splnenie predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Odvolací súd považuje uvedenú námietku nesprávneho právneho posúdenia za nenáležitú, pretože súd prvej inštancie správne aplikoval právnu normu na skutkový stav vychádzajúci z vykonaného dokazovania.

16. Prvým predpokladom uplatnenia subjektívneho odporovaného práva veriteľa je existencia koreálneho veriteľsko-dlžníckeho záväzkového vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka plniť veriteľovi dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu. Ide o požiadavku na existenciu tzv. vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Druhý predpoklad predstavuje tzv. ukracujúci právny úkon medzi dlžníkom a kvalifikovanou treťou osobou resp. v prospech takejto osoby. Odporovateľný právny úkon pojmovo vyžaduje svoju platnosť. Tretím predpokladom vzniku odporovaného oprávnenia veriteľa je charakter odporovateľného právneho úkonu ako úkonu in fraudem creditoris. Musí ísť teda o úkon, ktorý ukrátil veriteľa v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka. Takýto charakter možno právnemu úkonu prisúdiť vtedy, ak je kumulatívne naplnená subjektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa, a súčasne aj objektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v reálnom úbytku v majetkovej sfére dlžníka. Pokiaľ zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, nemožno odporovacej žalobe vyhovieť. V odporovacom konaní zaťažuje dôkazné bremeno o dostatočnej solventnosti dlžníka tretiu osobu, ktorá mala z odporovaného právneho úkonu prospech. Posledným kritériom je existencia kvalifikovaných predpokladov na strane tretej osoby, s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uzatvoril, resp. ktorá mala z tohto úkonu prospech (ak ide o úkon jednostranný) a to subjektívna vedomosť tretej osoby o ukracujúcom úmysle dlžníka; právny status tretej osoby, ktorý sa posudzuje objektívne a bez ohľadu na subjektívnu vedomosť tretej osoby o úmysloch dlžníka resp. ktorý vo vzťahu k tejto osobe zakladá relevantnú právnu domnienku.

17. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu, viedli k záveru, že podmienky pre určenie neúčinnosti právneho úkonu voči žalobcovi v zmysle ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka boli naplnené, pričom bezpečne zistený skutkový stav bolo možné podriaďiť pod uvedené hmotnoprávne pravidlo. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní boli preukázané všetky zákonom stanovené predpoklady pre úspešnosť odporovacej žaloby tak ako sú vyššie podrobne uvedené.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dostatočné šetrenie za účelom zabezpečenia vylúču Z. X. a T. X. prostredníctvom Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru,

úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí, napokon žalobca na vykonaní ich výsluchu netrval.

19. K odvolacím argumentom žalovaného tak odvolací súd uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia a v nadväznosti na to namietané nesprávne právne posúdenie vecí, nie sú dôvodné. Súd prvej inštancie vyhodnotil obsah pripojených listinných dôkazov v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcej z ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým záverom. Takže súd prvej inštancie zo skutkových zistení vyvodil správne právne závery, keď aplikoval správne právne predpisy na zistený skutkový stav, ktoré aj správne interpretoval. Rovnako nebolo zistené, že by konanie pred súdom prvej inštancie bolo postihnuté inou procesnou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú naplnené.

20. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilé privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel, rozhodol vo výroku vecne správne a preto odvolací súd s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

23. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).